

[Per Federspiel.]

samlingen skal aflægges en beretning om selskabets virksomhed af direktionen eller bestyrelsen. Det gør man i ethvert ordentligt selskab, og det kunne lige så gerne være nævnt i loven, men det er det ikke. Der er kun nævnt dette, at revisor skal aflægge en beretning — måske ganske kortfattet, men den skal aflægges. Det kan jo meget vel tænkes, at der opstår en konflikt mellem revisors beretning og bestyrelsens beretning. Bestyrelsen har sit ansvar over for generalforsamlingen, revisor har ikke noget som helst ansvar. Hvad skal det til, at han skal aflægge en særskilt beretning? Han skal gøre bestyrelsen opmærksom på ting, som han mener er forkerte i selskabet.

Der er andre ting, der savnes. En af begrundelserne for at stramme aktieselskabsloven har jo netop været, at man ville være sikker på at kunne gøre et ansvar gældende, hvis der var lidt skade på selskabet, på aktionærene eller på kreditorerne. Den domspraksis, vi har haft, så længe vi har haft aktieselskaberne, har jo været ganske overordentlig lemfældig, og kun i meget få tilfælde, hvor der ligefrem har foreligget bedrageri o. lign., har der været tale om at gøre bestyrelsen ansvarlig. Her kunne der utvivlsomt tiltrænges regler. Ikke sådan at folk ligefrem skulle blive forskrækkede for at deltage i aktieselskabers ledelse, men sådan at man gjorde det klart, at der var et selvstændigt ansvar af samme art som det, en egentlig selvstændig erhvervsdrivende har. En sådan bestemmelse mangler.

Jeg ved heller ikke, hvorfor bestemmelsen i den tidligere aktieselskabslov om, at bestyrelsen skal oprette en foretningsorden, er udgået. Det ville være et udmærket instrument til at fastslå, hvor bestyrelsens pligter ligger. I ordentlige selskaber findes en sådan foretningsorden. Den er ikke nødvendig i familieselskaberne og den slags, men det ville være rigtigt, at aktieselskabsloven havde en udtrykkelig bestemmelse om dette.

Der kunne nævnes adskillige andre punkter, hvor man i virkeligheden ikke har taget bestik af den udvikling, der har været på aktieselskabsoverdrevet, navnlig de misbrug, der fra tid til anden gør sig gældende, men det kan der jo være lejlighed til at behandle nærmere i udvalget.

Jeg er i og for sig enig med ministeren i, at der er ingen grund til at udsætte behandlingen af dette forslag af hensyn til de kommende EF-direktiver, hvis indhold man jo kender både på det regnskabsmæssige og på selskabsstrukturens område. Lovgivningen kan til sin tid tilpasses; der er i hvert fald ikke noget i dette forslag, som går direkte imod.

Forslaget indeholder en række bestemmelser om regnskaberne, som ikke fandtes i den tidligere aktieselskabslovgivning, og jeg tror, de vil blive hilst med almindelig tilfredshed. Der er visse ting, som kan kritiseres. Bl. a. er der en bestemmelse om — men ministeren har i forslaget sat det i parentes, og jeg ved ikke, om det er hensigten dermed at tilkendegive, at det er noget, der kan trækkes ud — at man i resultatopgørelsen skal angive selskabets omsætning. Det kan for mange selskaber være en overordentlig betænkelig ting og er ikke nødvendigt af hensyn til bedømmelsen af selskabets virksomhed. Ikke mindst i koncerner kan det være uhyre vanskeligt at adskille den interne koncernomsætning og den egentlige omsætning udadtil, men det kan vi også se nærmere på i udvalget.

Der er én ting, der savnes, hvilket underdrer mig. Der findes ikke noget krav om, at regnskabet — enten i en fodnote eller inden for linjen — skal oplyse om den latente skattebyrde, den skattebyrde, der opstår hos selskabet derved, at der jo ikke behøver at være overensstemmelse mellem det aflagte regnskab og det skattemæssige regnskab. Derved opstår der en række ubeskattede reserver, som det er meget væsentligt både for offentligheden, for aktiekøberne og også for selskabets kreditorer i en given situation at kende. Jeg tror, det er en af de forglemmelser, der har været, men det kan vi også komme tilbage til under udvalgsarbejdet.

Endelig kommer jeg til det sidste spørgsmål, nemlig spørgsmålet om medarbejderrepræsentation i bestyrelserne. Det er jo ikke noget, der kan hidse gemytterne så forfølelig op, for man har i forvejen samarbejde i en række virksomheder, men man må spørge sig selv, om lovforslagets bestemmelser indebærer nogen som helst løsning i relation til det behov, der er i virksomhederne for at skabe bedre arbejdsklima, for at skabe samarbejde mellem selskabets forskel-